

Meseec NOVEMBER

Druženje skupin v enoti na Leskovcu

Jesenski izlet

Lutkovna delavnica

Druženje z Rokom Dragičem

Peka z babico Mlakar

Lovca na obisku

Dedek Hudin in reševalno vozilo

Tradicionalni slovenski zajtrk in druženje s čebelarjem

Skupina MAVRIČA na obisku

Svetloba in senca

JESENSKE POČITNICE V ENOTI NA LESKOVCU

Med jesenskimi počitnicami so se otroci iz obeh enot našega vrtca družili v enoti na Leskovcu.

Nekateri otroci so prvič spoznavali drug prostor in druge vzgojiteljice, zopet drugi so se veselili ponovnega snidenja z vzgojiteljicami, ki jih že dobro poznajo, kot tudi z vrstniki in prijatelji iz Leskovca.

Druženje je potekalo v umirjenem in sproščenem vzdušju, ob zabavnih igrah, pogovorih, ob vzpostavljanju, vzdrževanju in ohranjanju številnih, pristnih prijateljskih vezi.

...v igralnici...

vzgojiteljica Darija

...v spomin smo prižgali svečko...

...rajali smo in plesali...

DAN REFORMACIJE IN PRIMOŽ TRUBAR

ALI VESTE, KDO JE PRIMOŽ TRUBAR?

Jaz vem.

To je bil prvi, ki je napisal knjigi v slovenskem jeziku.

Da pa je lahko napisal knjigi v slovenskem jeziku, pa je šel po svetu, pisal je in se učil.

Prišel je nazaj z dvema novima slovenskima knjigama, še prej pa je prodal svoj mlin. Primož je bil prijazen. Že kot otrok je dal moko Jurčkovim, ker oni niso imeli nič za jest.

Knjigi je napisal zato, ker so bile knjige v vseh drugih jezikih, razen v slovenskem, on pa si je želel, da bi bile knjige tudi v slovenskem jeziku, da bi jih lahko vsi ljudje brali, da bi se lahko učili in da ne bi bili več revni.

To mu je uspelo.

Z njim sta se veselila njegova prijatelja, Filip in Gašper, mlinarja v njegovi vasi, ki sta komaj čakala, da pride nazaj domov.

Zarja Horvat

O SLOVENSKI KNJIGI

(Mojiceja Podgoršek)

*Nekoč, že davno tega,
je prva slovenska knjiga izšla.
Trubarja preveval je velik optimizem,
ko pisal je Abecednik in Katekizem.
Tako smo vedno več brali
in nekega dne člani knjižnic postali.
Ponosni na svoje pisno bogastvo,
spregovorili naš jezik smo glasno.
Zato berimo izvirno slovensko besedo,
spoštujmo njen glas in sporočilo.
Le tako bo slovenska knjiga živela in vsaka,
še tako skrita zgodba, oživila.
Naj slovenska knjiga našo kulturo ohranja
in vse bralce z narodnostno zavestjo navdaja.*

NOVEMBER 2015 – mesec, ki nas je razvajal s številnimi sončnimi dnevi, ob katerih smo z lahkoto pozabili, da je že pozna jesen.

V naši skupini smo v polnosti doživeli to ti. indijansko poletje, saj smo prav vse sončne dni preživljali v naravi, na sprehodih, v gozdu ali na igrišču.

Občudovali smo jesen v vsej njeni raznolikosti in barvitosti, ter dovolili sončnim žarkom, da so nam prijetno grela telesa in srca.

vzgojiteljica Darija

...na igrišču...

...na sprehodu...

...malica v naravi...

JESENSKI IZLET

»PO ZAJTRKU SMO SE OBLEKLI IN OBULI. VZELI SMO NAHRBTNIKE IN ŠLI NA IZLET.

HODILI SMO DO GOZDA.

TAM SMO METALI LISTJE V ZRAK, TEKALI SMO IN SE IGRALI.

NAŠLI SMO GOBICO Z BELIM KLOBUKOM.

POVEDALI SMO, KAJ NAM JE BILO NAJBOLJ VŠEČ IN POTEM SMO ŠLI IZ GOZDA, DO TAM, KO SO KLOPCE.

TAM SMO JEDLI. JEDLI SMO SENDVIČE IN PILI SOKE.

IMELI SMO TUDI BONBONE IN ČIPS, KI MO JIH DELILI.

SMETI SMO DALI V VREČKO.

IGRALI SMO SE IGRICO »JEŽEK« IN »RDEČE ČEŠNJE«.

POTEM SMO ŠLI NAZAJ V VRTEC.

NAJBOLJ VŠEČ MI JE BILO, KO SMO JEDLI.

NA IZLETU JE BILO VREDU. BILI SMO VESELI.«

Patrik Marinič

...gozd smo zaznavali z vsemi čutili...

...imeli smo malico...

...rajali smo in plesali...

...fotografirali smo...

Mesec november pa nam ni podaril samo sonca in čudovitih jesenskih dni, ampak je našo skupino zaznamoval tudi s številnimi obiski, dogodki, srečanji in zanimivimi dejavnostmi, ob katerih smo pridobivali številna nova znanja in izkušnje, ter se veliko naučili.

LUTKOVNA USTVARJALNA DELAVNICA

9. novembra smo se v popoldanskem času družili s starši in otroki na ustvarjalni delavnici lutk.

Skupaj smo izdelali šest velikih lutk na palici, šest oseb – babico, dedka, očeta, mamo, fantka in punčko, s katerimi smo izjemno obogatili našo vrteško lutkovno zbirko.

Lutke so in bodo namenjene tako otroškemu poustvarjanju in animiranju, kot tudi strokovnim delavcem vrtca pri pripravi lutkovnih iger za otroke.

Starši so pokazali izjemno veliko mero dobre volje, ustvarjalnosti in domišljije pri izdelovanju lutk, še zlasti pri izdelovanju frizur in šivanju oblek.

Druženje je potekalo v prijetnem vzdušju, ob smehu, izmenjavi idej, zamisli in seveda ob skrbnem delu.

vzgojiteljica Darija Ovčar

PRAZNOVANJE ROJSTNIH DNI

»NA MIZO DAMO TORTO IN SLAVLJENEC SEDE ZA MIZO. POTEK PRIŽGEMO SVEČKE NA TORTI. PRIŽGEMO TOLIKO SVEČK, KOLIKOR JE OTROK STAR. POL ZAPOJEMO PESMI, KI SI JIH ŽELI SLAVLJENEC. ZAPOJEMO MU TOLIKO PESMI, KOLIKO JE SVEČK NA TORTI. NA KONCU MU ZAPOJEMO ŠE VSE NAJBOLJŠE ZA TE. POTEK SE VSI SKUPAJ SLIKAMO IN SLAVLJENCU VOŠČIMO.

NARIŠEMU MU RISBICE.

POSLADKAMO SE S TISTIM, KAR SLAVLJENEC PRINESE.

ZA DARILO DOBIMO LAČNEGA MAČKA Z MIŠKO, KI JO MORA MAČEK ULOVITI.

FANTJE DOBIJO ČRNEGA MAČKA MURIJA, PUNCE PA BELO MUO MACO.

DOBIMO TUDI MAPO, KI IMA GORI MAČKA MURIJA ALI MUCO MACO. V MAPI SO

RISBICE, SKUPNA FOTOGRAFIJA IN VOŠČILA OTROK IN VZGOJITELJIC.

VČASIH KDO PRINESE SVOJ CD IN ZAPLEŠEMO.

VŠEČ MI JE, KO PRAZNUJEMO ROJSTNI DAN.

NAJBOLJ VŠEČ MI JE, KO SE SLIKAMO OB SLAVLJENCU.«

Simona Dobršek

...v mesecu novembru smo praznovali kar petkrat...

Taja - peti rojstni dan

Tjaša - četrti rojstni dan

Zarja - peti rojstni dan

Simona - šesti rojstni dan

Ema - četrti rojstni dan

DAN - NOČ

»NAUČILI SMO SE, DA SE DAN DELI NA ŠTIRI DELE. NA JUTRO, DAN, VEČER IN NOČ.

DAN SE DELI NA DOPOLDNE IN POPOLDNE.

ZJUTRAJ SE ZBUDIMO, SE PREOBLEČEMO, UMIJEMO ZOBE, UREDIMO IN GREMO V VRTEC, MAMICE IN ATIJI PA GREDO V SLUŽBO. ZJUTRAJ SE POZDRAVIMO :«DOBRO JUTRO.«

ZAČNE SE DAN. PODNEVI SE IGRAMO, GREMO V TRGOVINE, GREMO NA OBISK, IMAMO KOSILO, SE IGRAMO NA IGRIŠČU .

ČEZ DAN SE POZDRAVLJAMO Z »DOBER DAN«.

ZVEČER GREMO NA VEČERJO, K SOSEDU, K PRIJATELJEM, K BABICI, K SVOJEMU LJUBEMU MOŽU, SE TUŠIRAMO, UIMIVAMO ZOBE, ATI IN MAMI SE LJUBČKATA.

ZVEČER POZDRAVIMO Z »DOBER VEČER«.

PONOČI PA VSI SPIMO. PREDEN ZASPIMO, SI ZAŽELIMO LAHKO NOČ.

MAMI PA VČASIH ŠE DELA ZA ŠOLO.

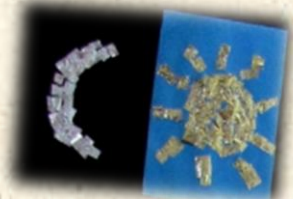
TO SMO SE NAUČILI OB SLIKAH, KI SMO JIH NALEPILI NA TABLE.

SLIKALI SMO SONCE IN LUNO S TEMEPRA BARVAMI. PRVO SMO POBARVALI PODLOGO Z MODRO IN ČRNO BARVO – Z VSAKO BARVO POLOVICO LISTA. POTEM SMO Z RUMENO SLIKALI SONCE, Z BELO PA LUNO.

NA ČRN IN MODER LIST SMO Z BELO BARVICO RISALI SONCE IN LUNO. NA MODRO STRAN SMO NARISALI SONCE IN GA POLEPILI Z ZLATO FOLIJO. NA ČRNO STRAN SMO RISALI LUNO IN JO POLEPILI S SREBRNO FOLIJO.

SONCE IN LUNO SMO DELALI TUDI IZ PLASTELINA IN IZ PISANIH ŽEBLIČKOV.«

Pia Pristovnik in Zarja Horvat

IGRA SENC

»PO MALICI SMO ŠLI VEN. TAM, KO SO AVTI, SMO RISALI NAŠE SENCE.

S KREDAMI SMO RISALI. JAZ SEM RISALA OD JURETA SENCO, ON PA JE RISAL MOJO. RISALI SMO TUDI SENCE OD VZGOJITELJIC.

ČE SMO MAHALI, JE SENCA TUDI MAHALA. SKRIVALI SMO SE PRED SENCO.

KO JE SONCE NASTANE SENCA, KO STOPIMO TJA, KJER NI SONCA, SENCA IZGINE. »

Ema Krhlanko

PIA USTVARJA

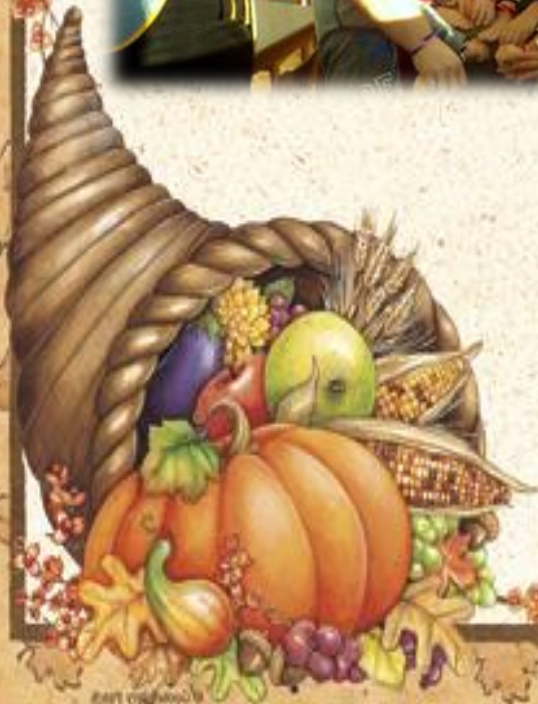
»Zapestnice sem naredila zato, ker sva z mamico kupili žice, pa nisem vedela, kaj bi z njimi naredila.

Odločila sem se, da bom spletla zapestnice za otroke in vzgojiteljice.

Spletla sem veliko zapestnic.

Za vzgojiteljico Urško sem spletla vijolično, zato, ker sem vedla, da ima rada tako barvo. Za vzgojiteljico Darijo pa rdečo, ker je to njena najljubša barva. Vsi so bili zapestnic zelo veseli.«

Pia Pristovnik

»DELUJ EKO – OHRANI ČEBELO IN SMREKO« -

Sodelovanje v nagradnem natečaju Medexa in Hoferja

Čebele so za nas zelo pomembne, saj oprasujejo večino cvetočih rastlin. Eden od glavnih virov hrane čebele najdejo med gozdno pašo, torej tudi na smrekah. Za uspevanje rastlin pa mora narava biti čim manj ogrožena. Pustimo smreke v gozdu, da bodo lahko nudile hrano in prostor živalim, v predbožičnem času pa raje okrasimo smreko iz lepenke.

Namen natečaja je otroke na njim zanimiv način osveščati o pomenu reciklaže pri ohranjanju narave. S sodelovanjem na natečaju smo to storili z okraševanjem vnaprej izdelane šablone božične smreke iz lepenke s poljubnimi (recikliranimi) okraski.

Otroke tako učimo, kako ohranjati naravo in jih navdušujemo nad ekološkimi materiali!

»OKRASILI SMO SMREČICO IZ KARTONA. NAREDILI SMO ČEBELICE. VEJICE SMO POBARVALI Z RJAVO BARVO. VZGOJITELJICI PA STA JIM NALEPILI KRILA IZ PAPIRJA. RISALI SMO PANJSKE KONČNICE. S FLOMASTRI SMO RISALI IN Z LESENIMI BARVICAMI BARVALI. POL SMO JIH NALEPILI NA SMREČICO. PA ZAMAŠKE SMO NALEPILI V OBLIKI ROŽIC. BARVALI SMO KARTONČKE Z RUMENO VOŠČENKO IN GOR SMO DALI ČEBELICE. POL SMO ZALEPILI TE KARTONČKE, DA ZGLEDA TAKO, KOT V ČEBELNJAKU TISTO, KO ČEBELE NESEJO CVETNI PRAH, POL PA NAREDIJO TAM MED. FANTKA IN PUNČKO SMO TUDI DELALI IZ KARTONA RAZLIČNIH OBLIK. PRILEPILI SMO JIH NA SMREČICO. V ROKAH DRŽITA LONČKE MEDU. SMREČICA NAM JE FEJST VŠEČ. FAJN JE BILO BARVAT IN LEPIT.«
Zarja T. in Luka Sagadin

„Ko bo izginila čebela z obličja Zemlje, bo človek preživel le še štiri leta; ko ni več čebel, ni več oprasovanja, ni več rastlin, ni več živali, ni več ljudi ...“ Albert Einstein

Črešnjevec, ponedeljek, 7. Decembar 2015; št. 3; odgovorni urednici: Darija Ovčar in Urška Jaklin Brbre

UREJANJE CVETLIČNE GREDE

»V preteklem šolskem letu smo z otroki sodelovali v Unesco projektu »UNESCO VRTIČKI«, v okviru katerega smo uredili cvetlično gredo ob vhodu v vrtec pri OŠ. Jesenski čas, pogled na gredico, ki je žalostna samevala med številnim litjem, ki ga je jesen nasula nanjo in na posušene rože, sta nas, kljub temu, da v enoti pri šoli več ne bivamo, opomnila, da je potrebno nekaj storiti. Zavihali smo rokave in se skupaj lotili urejanja grede. Populili smo posušeno rastlinje, pograbili listje in zrahljali zemljo. Ker je pred nami zima, nismo zasadili novih rastlin, pač pa smo v zemljo, z malo domišljije in z veliko željo, da bi vhod v vrtec bil lep, urejen...takšen, kot smo ga imeli najrajši in za katerega smo skrbeli, ko smo vanj zahajali, oblikovali rožice iz kamenja, katerih cvetove, namen in pomen lahko in zmorejo videti le posebni ljudje, tisti, ki imajo veliko srce in še več domišljije.«

vzgojiteljica Darija

POMAGAM IN SE UČIM

»VSAK DAN STA DEŽURNA DVA OTROKA.

KO SMO DEŽURNI DELIMO PRTIČKE.

NA PRTIČKE DAMO ŽLICE IN VILICE.

POMAGAMO DELITI LONČKE IN KROŽNIKE S HRANO.

TUDI ČAJ IN VODO NALIVAMO SAMI.

TO POČNEM ZELO RADA.

TUDI DRUGI OTROCI V SKUPINI TO RADI POČNEJO.«

Tinkara Hudin

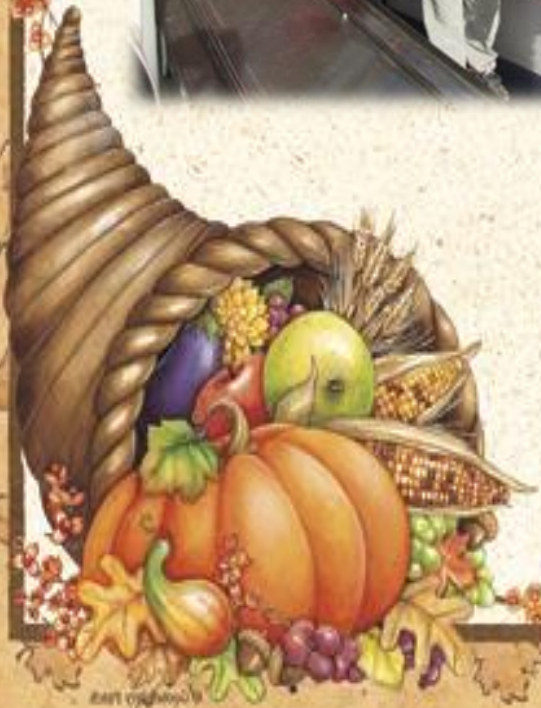
DEDEK HUDIN IN REŠEVALNO VOZILO

»NA OBISK JE PRIŠEL MOJ DEDI, KER JE BIL REŠEVALEC. POKAZAL NAM JE, KAJ VSE JE NOT V REŠEVALNEM AVTU. NOT MAJO NAHRBTNIK IN V NJEM VSE INJEKCIJE IN MASKE. POKAZAL NAM JE NOSILO. NA NJEGA DAJO BOLANEGA ČLOVEKA. LAHKO SMO ŠLI V AVTO IN ČEZ.

NA KONCU JE VKLOPIL LUČKE. V REDU JE BILO.«

Tinkara Hudin

**»ČE SE TI KAJ ZGODI,
ČE HUDO TE BOLI
IN RES SE TI MUDI.....
POKLIČI 113!«**

Peka ŽEMLJIC Z BABICO MLAKAR

»Ob deveti uri je prišla moja babi. Prinesla je moko, dve jajci, mleko, sladkor, sol, olje. Pa še predpasnik za mene in za sebe je prinesla. Iz moke in ostalih stvari je babi naredila testo. Malo sem ji pomagala mesiti. Potem smo malo počakali, da je testo postalo večje. Med tem ko smo čakali smo barvali pobarvanko. Ko je bilo testo veliko, smo vsi otroci delali krogece. Potem smo s palčko pritisnili v krogec, da smo dobili žemljice. Vzgojiteljice so žemljice premazale z jajčko in potresle z makom in odnesli v kuhinjo, da se bodo spekle. Otroci smo se oblekli in obuli in šli na igrišče. Pili smo limonino vodo in se posladkali z žemljicami. Bile so zelo, zelo dobre. Potem sem šla z babico domov. Bila sem vesela, ker je bila babi pri meni v vrtcu.

Neli Mlakar Rom

LOVCA NA OBISKU

»DEDI IN VLASTA STA PRIŠLA ZATO, DA NAM POVESTA VEČ O LOVCIH.
POVEDALA STA, DA NE SMEMO STRAŠIT ŽIVALI, PA DA SE MORAMO V
GOZDU LEPO OBNAŠATI.
ČE VIDIMO MALO SRNICO, JE NE SMEMO PRIJEMATI, KER POL UMRE, KER
MAMICA VEČ NE SKRBI ZANJO, KER VOHA NAS.
LOVCI POZIMI NASTAVIJO SENO ZA SRNE V GOZD.
VIDELI SMO LISICO, VEVERICO IN ENO PTICO, KI JIH JE PRINESEL MOJ
DEDI.
POL PA SEM JAZ ŠEL Z DEDIJEM DOMOV, AJDA PA Z VLASTO.«

Lovro Kurnik in Ajda Vodušek

Črešnjevec, ponedeljek, 7. Decembar 2015; št. 3; odgovorni urednici: Darija Ovčar in Urška Jaklin Brbre

PRI ZDRAVNIKU ZDRAVKU

»Obiskali so nas predstavniki Društva za boljši svet in otrokom, na njim primeren in izjemno duhovit način, predstavili pomen zdrave prehrane in skrbi za svoje lastno zdravje.

Predstava, v kateri so bili tudi gledalci aktivno udeleženi, je otroke navdušila in poskrbela za obilico smeha. Smeh pa je, saj veste, pol zdravja. Torej smo že z ogledom te, zabavno – poučne predstave storili nekaj dobrega za svoje zdravje.»

vzgojiteljica Darija

SKRIBIMO ZA ZOB

»V NAŠO SKUPINO JE PRIŠLA ZOBNA ASISTENTKA. POVEDALA NAM JE ZGODBO O LUMPIJU IN CAPIJU, KI STA FANTKU VRTALA LUKNJE V ZOB. FANT JE MORAL K ZOBOZDRAVNICI, KI MU JE ZOB POPRAVILA. POTEM SMO ŠLI UMIVAT ZOB.

ZOBNA ASISTENTKA JE BILA ZRAVEN VSAKEGA IN NEKATERIM JE TUDI POMAGALA PRI UMIVANJU. PREDEN JE ODŠLA, JE DALA VSAKEMU NA ROKO ŠTAMPILJKO IN POVEDALA, DA NAM MORAJO, PRI UMIVANJU ZOB, POMAGATI ATIJI IN MAMICE. NAUČILI SMO SE, DA SI MORAMO ZOB REDNO UMIVATI, DA NAM NE PRIDEJO ČRVIČKI V NJE.«

Tian Žrjav in Zarja Tič

27.11.2015

ROK DRAGIČ V SKUPINI ZVEZDICA

»K NAM JE PRIŠEL ROK. ON JE SLIKAR IN UČITELJ. NAŠI LUTKI – FANTKU JE NARISAL OČKE, PA USTA IN GOR NA USTIH USTNICE. NARISAL JE ŠE OBRVI. OČKE JE POBARVAL MALO BELE IN MALO MODRE. SLIKAL JE S ČOPIČEM IN NAMOČIL GA JE V BARVO. ROK ZNA LEPO SLIKATI.«

Lovro Kurnik

TRADICIONALNI SLOVENSKI ZAJTRK

»ZA ZAJTRK SMO JEDLI MASLO, MED IN KRUIH. PILI SMO MLEKO. KRUIH SO SPEKLI V KRUIŠNI PEČI, MASLO PA SO NAREDILI IZ MLEKA, MED PA JE BIL OD ČEBELARJA. TUDI MLEKO JE BILLO S KMETIJE. VSE JE BILLO DOMAČE IN ZELO DOBRO.«

Ana Marija Krajnc in Zarja Tič

DRUŽENJE S ČEBELARJEM ČRTOM KUHLKOM

»ŠLI SMO V VRTEC PRI ŠOLI, V SKUPINO MAVRICA. TJA JE PRIŠEL ČEBELAR. NAJPREJ NAM JE POVEDAL ZGODBICO O ČEBELICI. POVEDAL JE, DA SKRBI ZA ČEBELE. NAREDI JIM ČEBELNJAK. V ČEBELNJAKU ŽIVI VELIKO ČEBEL.. ČEBELE NABIRAJO CVETNI PRAH.

POZNAME RAZLIČNE VRSTE MEDU – KOSTANJEVEGA, CVETLIČNEGA, GOZDNEGA, LIPOVEGA....

MED JE ZDRAV ZA TREBUŠČEK.

V ČAJ SI LAHKO DAMO MED. SAMO NE V VROČI ČAJ, KER SE MED UNIČI.

ČEBELAR JE PRINESEL PLASTIČNE ŽLICE IN MED SMO LAHKO TUDI POSKUSILI. DAL NAM JE SEMENA OD ROŽIC, DA JIH BOMO POSEJALI. PA REKEL JE, DA NE SMEMO POKOSITI VSE TRAVE, DA JE MORAMO MALO PUSTITI ŠE ZA ČEBELE.

KO SMO SE VRNILI V NAŠO SKUPINO, SMO SE IGRALI RAZLIČNE IGRE S ČEBELICAMI. IGRALI SMO SPOMIN, PA LOTTO, PA ŠTELI SMO ČEBELICE IN ROŽICE, PA RISALI SMO....IN PO KOŠLILU SMO GLEDALI ČEBELICO MAJO.«

Ana Marija Krajnc in Zarja Tič

Dejavnosti in igre na temo čebel...

»...risanje in barvanje...«

»...družabna igra LOTTO -SVET ČEBEL...«

»...urjenje spomina...«

»...družabna igra POT DOMOV...«

»...družabna igra »ČEBELICE NA PAŠI...«

SOBA TEME

»V drugem prostoru, tam kjer imamo blazino, smo imeli sobo teme. BILA JE ZARES TEMNA. Okna in vrata so bila pokrita s črnim papirjem. Tam smo se igrali s svetilkami.

Svetilke lahko dajo rumeno, belo, oranžno in rdečo svetlobo.

Svetili smo si v obraze in se zabavali. Alenki smo posvetili v ušesa, da so ji zažarela.

To je bilo lepo.

Soba teme nam je bila všeč, ker je bila temna, ker je bila drugačna in ker smo se tam igrali na drugačen način.«

Pia Pristovnik in Ana Marija Krajnc

»...igra s svetilkami...«

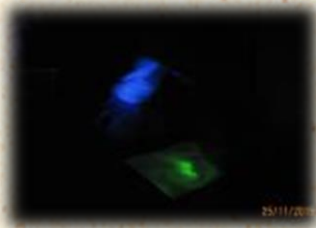
OB PRIHODU V SOBO TEME,
VZGOJITELJICA VPRAŠA:

« Ali kaj vidite? »

VID: » Seveda, saj imam nočni vid »

JAN: » Ja, saj imam vklopljene oči, kaj
nene veš? »

»...igra svetlobe in sence...«

Obisk skupine »MAVRICA« in lutkovna predstava

»PIŠČANČEK PIK«

»PO ZAJTRKU SO K NAM PRIŠLI OTROCI IZ SKUPINE MAVRICA. PRIČAKALI SMO JIH NA BLAZINI V TEMI. KO SO PRIŠLI V IGRALNICO, SMO SE MALO IGRALI S SVETILKAMI, POL PA SMO ŠE PLESALI V TEMI. IMELI SMO PRIŽGANO LUČKO Z BARVNO SVETLOBO.

POTEM SMO SI OGLEDALI LUTKOVNO PREDSTAVO PIŠČANČEK PIK. NASTOPALE SO LUTKE, OD KATERIH SO SE VIDELE SENČE. IZ JAJČKE JE PRIŠEL PIŠČANČEK PIK. ISKAL JE SVOJO MAMICO. SREČAL JE ŽALOST, JEZO IN STRAH IN VESELJE. VESELJE JE POMAGALO PIŠČANČKU PIKU POISKATI MAMICO. KO STA JO NAŠLA, SO ŠLI SKUPAJ NA KOSILO.

PREDSTAVA MI JE BILA VŠEČ.

POTEM SMO MI ŠLI NA MALICO, SKUPINA MAVRICA PA V SVOJ VRTEC. »

Taja Šetar

MODNA REVIJA

»Temne kleti ali temna, mračna podstrešja so ponavadi kraji, kamor odlagamo stvari, ki jih ne potrebujemo več, ali vsaj ne tako pogosto.

Tudi naši otroci, so skupaj s starši raziskovali skrivnosti podstrešja oz. kleti in našli zanimiva, stara oblačila, ki smo jih uporabili za nadvse zabavno in prijetno igro, za modno revijo.

Oglejte si fotografije naših menekenov in menekenk.....morda, ali skoraj zagotovo bomo kakšnega, čez leta, videvali na jumbo plakatih...«

Črešnjevce, ponedeljek, 7. Decembar 2015; št. 3; odgovorni urednici: Darija Ovčar in Urška Jaklin Brbre

»IGRALI SMO SE MODNO REVIJO.
OD DOMA SMO PRINESLI OBLEKE. ENI SO
LAHKO GLEDALI MODNO REVIJO, DRUGI PA SO
SE OBLAČILI IN SE JIM NASTAVLJALI, DA SO
JIH LAHKO VIDELI.
PO MODNI PISTI SMO HODILI OB GLASBI IN
BARVNIH LUČKAH.
VZGOJITELJICA LIDIJA NAS JE
FOTOGRAFIRALA.
KO SEM GLEDALA IN KO SEM HODILA PO PISTI,
SEM SE POČUTILA DOBRO.
ZELO VŠEČ MI JE BILO, KAKO SO BILI
OBLEČENI DRUGI.
ŠE POSEBEJ SO MI BILI VŠEČ AJDA, PA NELI,
PA ANA MARIJA IN JAKA.
BILO JE FEJST ZABAVNO.
TO BI SE ŠE IGRALA.

Taja Šetar

NAŠE PESMI V MESECU NOVEMBRU

TETKA RIMA

(Aleksandra Kocmut)

ČE REČEŠ LEPENKA, PRITEČE ALENKA,
ČE REČEŠ RASTLINA, PRITEČE JASMINA.
ČE REČEŠ KOMPOT, PRITEČE GOSPOD.
ČE REČEŠ BESEDA, PRITEČE SOSEDA.

KDO SO TE TEKE, KI PRIHITIJO,
POD PREJŠNJO BESEDO SE PRITRDIJO?

DRUGO K DRUGI ZVOK JIH PORINE.

SO PTICE? SO MRAVLJICE?

NE, TO SO RIME!

RIMAJ ŠE TI, SAJ NI TEŽKO.

MALO POMISLI, PA TI BO ŠLO!

IZGUBLJENE RIME

(Aleksandra Kocmut)

PO CESTI VOZI AVTO VSAK,

A PO ŽELEZNICI LE VLAK.

PERJE IN NAMESTO NOSKA,

KLJUN IMA DOMAČA GOSKA.

ZAJEC RAD POHRUSTA TRAVO.

A ŠE RAJŠI ZELJNO GLAVO.

NAŠE LJUBO ZLATO SONCE,

TOPLO SIJE NA VSE KONCE.

LAČEN MUCEK ZAJTRK ČAKA,

Z VEJE SE MU SMEJE SRAKA.

NAJPREJ LJUBEK JE ŽREBIČEK,

KO ODRASE, JE KONJIČEK.

POLH PRIPRAVLJA SE NA SPANJE,

VOŠČIMO MU SLADKE SANJE.

POGOVOR O TEMI

Miroslav Košuta

TEMA SPI V GLOBOKI JAMI.
KDO ZBUDI JO, KDO JO ZDRAMAMI?

KADAR SONČECE ZAIDE,
MRAK PO TEMO V JAMO PRIDE.

ALI TEMA DOLGO SPI?
TEMA SPI PO CELE DNI.

KO PA ENKRAT SE ZBUDI,
GLEDA Z BELIMI OČMI.

ČRNA TEMA NIČ NE GLEDA.
MORDA SE BOJI MEDVEDA?

NE MEDVEDA NITI VOLKA.
JE KO TI: NE MARA MOLKA,

AMPAK TEMA SE BOJI
SONCA – SONCA IN LUČI.

V naslednji številki preberite:

- Obisk gradu v Slovenski Bistrici
- Življenje na gradu – nekoč in danes
- Praznični december – navade in običaji v naših krajih
- Lutkovna predstava »Zvezdica Zaspanka«
- Prireditev za družine naših otrok in praznični bazar
- Krašenje smrečice in prihod babice Zime
- Božiček v našem vrtcu
-

